

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

sanctissimum Dei beneficium, vt iam vidimus: & simul potest, fierique de-
 beret cum magno feruore in gratiarum actionem ob reliqua beneficia: quia
 homo tradit Deo summum quod potest. Qui enim seipsum dat: non habet
 amplius quod det; sed pergit continuè exercendo per totam vitam, quod
 semel obtulit. Quare si plurimum Deo debeas, te que ipsum interrogas: *quid*
retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? respondeas tibi ipsi: ego of-
 feram ei hæc vota; illaque explebo & exequar in præsentia totius orbis: sic
 enim simul & semel trado ei quidquid habeo & possideo: siquidem do me-
 ipsum, in quo reliqua continentur. Hunc in modum explicat S. Augustinus
 prædicta psalmi verba dicens: Quisquis bene cogitat, quid voueat Domino,
 sic quæ vota reddat: seipsum voueat, & seipsum reddat. Hoc exigitur, hoc
 debetur. Imago Cæsaris detur Cæsari; sed imago Dei offeratur & tradatur
 Deo. Et in alio loco ait: Nihil gratius possumus Deo offerre, quàm vt dica-
 mus cum Isaiâ: *h posside nos*: accipe nos in hæreditatem & possessionem
 tuam: nos totos tibi tradimus, non solum *corda* quæ à nobis exigit: sed
 quicquid sumus, hoc tibi promittimus, & explebimus in conspectu to-
 tius mundi: non vt ille propterea nos in honore habeat; sed vt honor tibi ab
 omnibus deferatur ob ea, quæ tibi offerimus.

§. I.

SEd tria alia motiua videamus, quæ Dauidem permouerunt, ad vota
 hæc & præclaras aded oblationes offerendas. PRIMVM explicuit illis
 verbis: *Preciosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.* Quod de duplici
 morte intelligi potest: quia vtraque est valde preciosa. Altera est, dum hæc
 vita durat; altera ad eius finem. Primam obit homo valdè excellenter per
 resolutionem trium votorum, eorumque custodiam: & in aliquibus Religio-
 nibus adhibentur aliqua caremonia externæ valdè piæ, quæ mortem i-
 psam referunt. Nam per votum castitatis, ita moritur Religiosus volupta-
 tibus carnis, vt inhabilis maneat etiam ad eas, quæ habentur in matrimonio,
 quasi esset iam mortuus. Per votum paupertatis ita moritur diuitijs huius
 sæculi, vt mortui instar incapax sit alicuius proprietatis circa eas: facit enim
 Christum ipsum in suis pauperibus hæredem. Per votum obedientiæ mo-
 ritur sibi ipsi & gubernationi rerum quæ ad ipsum possent spectare: vt non
 propria voluntate in eis se gerat; sed offerat se tâquam cadauer, quod quo-
 quo versus trahi se finit: Hæc mors, si per totam vitâ durer, attendendo vt
 semper moriatur omnibus, quæ interdum reuirescunt: est verè preciosa in
 conspectu Domini: quia non est precium vllum, aut valor in mundo, qui il-
 la comparetur. Et ex ea provenit, vt ipsa mors naturalis sit etiam valde pre-
 ciosa in conspectu eiusdem Domini. Est enim finis laborum, & principium

In Psal. 115.
 c c
 c c
 In id Ps. 131
 vobis venit
 Deo Iacob.
 b Isai. 26. 1
 iuxta LXX
 c Pro. 23 2 6

I.

Homo
 moritur
 per vota.

Mors na-
 turalis finis
 laborum.

a Ap. 14. 13.

Beati sunt
religiosi.

æternæ quietis: cum sit transitus ad æternam vitam. De vtraque etiam morte intelligitur quod dixit vox de cælo: a *Beati mortui, qui in Domino mortuati sunt: à modo iam dicit spiritus, ut requiescant à laboribus suis opera enim illorum sequuntur illos.* Beati sine dubio sunt Religiosi, quæ ob amorem erga Deum suum, moriuntur tribus editis votis, rebus omnibus, quæ sunt in terra: dum enim incipiunt sic mori: incipiunt etiam quiescere & quando mors est perfecta, etiam requies erit perfecta: quia *SPIRITVS Sanctus* huiusmodi bona opera remunerat hac pace & requie: quæ multò erit perfectior ac plenior in æterna vita. Dicit igitur *RELIGIOSVS*: volo offerre, & explere vota mea in totius plebis conspectu: quia preciosa est in conspectu Dei mors, quam in illis profiteor; & quæ per illa obtinetur in fine huius vitæ. Si itaque hoc *SPIRITVS* illa emittat, erit eius oblatio valdè preciosa.

2.

Mancipia
Dei sumus.

SECVNDVM motiuum, cur hæc proposita & vota redderet *Psalmista*, explicuit ipse, cum dixit: *O Domine, quia ego seruus tuus, ego seruus tuus: Et sum ancilla tua.* Bis seruum se appellat; & iterum ancillæ filium, quod est, mancipium se profiteri: & hanc reddit suarum oblationum causam: seruus sum, & mancipium Dei, titulo Creationis; qua homo sum, ad eius imaginem & militum inem conditus, vt in ipsius seruitio me totum expenderem. Titulus etiam Redemptionis sum eius seruus, qua sum Christianus. *IESVS CHRIS- TUS* sanguine redemptus, cuius virtus & gratia fuit mihi in sacro Baptismo applicata; vt eius Legi Sanctissimæ obseruandæ me totum impenderem. *HÆC* autè duo nomina siue tituli impellunt me, vt *DEI* ac *SALVATORIS* mei seruum & mancipium agnoscam, & profitear nouo alio titulo Religionis: quo me totum eius obsequio dedicem ac mancipem per tria vota, renuncians meæ libertati, vt seruum me constituam subiectum *Prælati*, quos ipse loco sui mihi constituit; & in eo glorier, quod eius ancillæ, sacre scilicet Religionis sum filius, quæ diuino ipsius obsequio est dedicata. Cum itaque tot nominibus ego sum Dei seruus: quid mirum, quod calicem ab ipso mihi in salutem meam porrectum ebibam? & quid ego præsto, dum vota mea illi offero, & opere ipso seruo: *inutilis* proculdubio sum seruus; nec vllam *DOMINO* meo utilitatem adfero: sed quod lege gratitudinis facere debui, id feci. Et quamuis ipse ad id faciendum non me obstringat præcepto: satis tamen mihi est, quod eius sum seruus: vt propterea sponte me ipsum offeram, & voti obligatione obstringam, ad faciendum, quod illi placet, & gratum est.

b Luc. 17, 19

3.
Ps. 115, 17.

HINC tertium oritur motiuum, quod ipse *Dauid* insinuauit, dicens: *dirupisti vincula mea*, quasi dicat: profiteor, me non esse seruum coactum, nec opus esse compedibus aut catenis, vt in tuo seruitio detinear: sed potius committus esse seruus, misertus mei dirupisti vincula, quibus hostes tui *Demon*, *mundus*, & *caro* me vincum tenebant: dirupisti enim & solasti vitio-

rum

rum ac passionum mearum vincula. Cùm igitur generosam ad eò Spiritus libertatem mihi dederis, vt auxilio tuæ gratiæ expedirem me à vinculis diuitiarum, voluptatum sensuum, & honorum huius mundi: volo ego obsequio tuo amplius me alligare vinculis trium votorum, eis que palam profiteri, me triplici nomine tuum esse seruum. Seruum voto paupertatis; & adhuc magis seruum voto castitatis. & filium ancillæ tuæ voto obedientiæ: quia ex mea hereditate mihi prouenit, vt seruus & mancipium sim tuum: ac proinde ad tibi parendum & obediendum obligatum.

Ex PRÆDICTIS licet colligere sex fines, siue præcipua motiua, ad quæ respiciamus: dum vota nostra offerimus. *Primum* est, vt excessu aliquo ostendamus amorem, quem erga Deum gerimus: & sic excessum amoris eius erga nos aliquo modo reddamus. *Secundum* est, propter gratitudinem tantum erabilium & maximorum beneficiorum, quæ in nos contulit. *Tertium*, vt omnino mundo & nobis ipsis moriamur tali morte, quæ plenam nobis adferat requiem. *Quartum*, vt preciosam in oculis Dei mortem consequamur, quæ transitus sit ad æternam vitam. *Quintum*, ad confirmandam amplius que perficiendam seruitutem, quam Deo alijs etiam titulis debemus. *Sextum*, vt fortius Deo nos adstringamus, eò quòd nos à vinculis solueret, quibus hostes nostri alligatos detinebant; nam quemadmodum clausus clauo pellitur, ita votorum vincula tollunt vitiorum ac passionum vincula, quæ ipsis aduersantur.

§. 2.

FACTA votorum oblatione, & præmissis quæ retulimus, audiamus quid David adiecerit. ait enim: *a tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo. Vota mea Domino reddā in cōspectu omnis populi eius: in a-* a Ps. 115. 17.
trius domus Domini, in medio tui, Ierusalem. Magnum latet mysterium in eo, quòd David eadem proposita repetat: omnia enim, quæ propter Diuina beneficia accepta reddimus, recentia reputantur beneficia; suoq; iure nouam repetant solutionem: quæ, dum redditur, nouum etiam est donum; ac nouum exigit gratitudinem: nihil enim *b Deo dare possumus, nisi quæ de manu eius* b 1. Par. 29. 14.
accepimus. Ex quo fit, vt non possumus animi gratitudinem in Deum Dominum nostrum ostendere ob ea, quæ ad suum obsequium nobis concedit: nisi necrum ac sapius bona opera repetamus, quæ ipsius causa facimus; ea mente & intentione, vt alia alijs reddamus; aut ostendamus gratitudinem propter donum, quòd in alijs præstandis ab eodem accepimus. Ideoq; ob acceptum beneficium, quò nos in Religionem admisit, & votorum oblationem accipiam: exhibenda sunt ea, quæ hic Psalmista insinuat.

PRIMUM

Spiritus li-
bertatem
Deus dat.